

CUM RECUNOAȘTEȚI PRIMĂVARA ?

Constantin Șuică

Dan Deșliu

Melania Alimănescu

Emanuela Teodorescu

Lidia Bejan

Dima Iorga

Nicolae Tomescu

Geta Popescu

CADRAN

RETORICA

O prejudecată pe de o parte, și o demonizare operată de demagogia pe care a drăpat-o deseori, retorica se cere imperios reabilitată. Excesivitatea sa în vorbele inflorite artificios, în vorba lungă atîngînd și stelele și smircurile, demagogia slobozită în fraze litrate vorbe fără noimă este confundată de unii cu adevărata retorică căreia îi este proprie în special elocvența, adică vorbirea frumoasă și convingătoare, bogată de idei și puterea analitică, expresia aleasă și spiritul polemic, combativ. Intervenția civică, deci politică și artă orală în egală măsură, oratoria românească a fost înălțată de un Herodot, Bălcescu și Russo, retori ghicivi cu usurină în chiar scrierile lor literare ori publicistice, de un Kogălniceanu și Mălorescu, Deavrancea și Iorga, Pirvan și Călinescu, magnifici tribuni sau oameni de catedră. A înflăcăra în noi un curs de retorică n-ar fi deloc fără rost. Asupra reabilitării retoricii grevează și o confuză prejudecată, o confuză contrafăcutul, artificialul, cu premeditarea, cu edificarea anticipată a discursului, a intervenției ex-cathedra uînd că ceea mai rașcolitoare tirade

V. ARACHELIAN
(Continuare în pag. a V-a)

Scinteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

CITITI
IN PAGINA
3
ANCHETA NOASTRA
Cum semnezi
in marea carte
a satului socialist

IN FIECARE ÎNTREPRINDERE —
ATENȚIE MAXIMĂ PROBLEMELOR PRIVIND

ORGANIZAREA ȘTIINȚIFICĂ A PRODUCȚIEI ȘI A MUNCII

SIMA APOSTOL
director adjunct
în Comitetul de Stat pentru
Problemele Organizării
Muncii, Producției și ale
Salarizării

Subliniind rezultatele pozitive obținute în ultimii ani în dezvoltarea întreprinderilor, Plenara C.C. al P.C.R. din 21-23 decembrie 1966, a arătat în același timp că în fața ministerelor, organelor centrale, a întreprinderilor și a organelor și organizațiilor de partid stau sarcini deosebit de importante a căror rezolvare cere îmbunătățirea activității economice și de conducere în toate domeniile.

Deși în cadrul ministerelor, direcțiilor generale și al întreprinderilor, în ultima perioadă, s-a manifestat o oarecare preocupare în legătură cu organizarea producției și a muncii, datorită faptului că aceasta nu a avut un caracter organizat și permanent și de regulă a îmbrățișat un cadru restrâns de probleme, nu a reușit să contribuie în mod eficient la eliminarea lipșurilor existente în acest domeniu. Trebuie arătat că nivelul înalt al indicatorilor tehnico-economici obținuți în țările dezvoltate industrial se bazează pe o activitate permanentă, în domeniul organizării producției și a muncii, efectuată de personal specializat, organizat în compartimente distincte și a cărei activitate se sprijină pe rezultatul cercetărilor obținute de institute specializate în acest domeniu.

În scopul eliminării neajunsurilor existente în organizarea producției și a muncii din întreprinderile noastre, conducerea de partid și de stat a inițiat organizarea unei acțiuni de analiză, în toate întreprinderile industriale, a problemelor din acest domeniu. Acțiunea se înscrie în contextul măsurilor, stabilite de partid, cu privire la îmbunătățirea conducerii și planificării economiei naționale.

Obiectivele principale ale acțiunii sînt obținerea unei producții fizice și a unei productivități a muncii mai ridicate decît prevederile planului cincinal și stabilirea măsurilor necesare pentru atingerea nivelului productivității muncii, al manoperei specifice, a normelor de muncă, a prețului de cost, realizate în țările dezvoltate industrial. Măsurile stabilite se vor sintetiza în planuri eșalonate pe ani, pînă în 1970.

(Continuare în pag. a V-a)

VII NOI

Pe dealurile Jidvețului, Seuca, Batoș și în alte zone viticole din regiunea Mureș-Autonomă Maghiară au început lucrările de extindere a plantațiilor de viță de vie. Conform planului, în primăvara acestui an se vor planta încă 350 de hectare cu viță de vie în care vor domina soiuri de mare valoare: Fetescă albă, Riesling, Fetescă de Ardeal, Muscat Otonel, Pinot gris și altele.

ANCHETA
NOASTRĂ

Realizată
de Ionel Hristea

CE-AȚI FACE DACĂ VI S-AR OFERI IARĂȘI vîrsta de 20 de ani?

Străvechea legendă a doctorului Faust, preluată de Marlowe și dusă la apogeul sensurilor de Goethe, n-a încetat și nu va înceta, probabil, niciodată, să-și găsească analogii în lumea contemporană... Nu vom îndrăzni să rivalizăm cu cei care se străduiesc, pe toate meridianele, să-i redescopere noi valori filozofice; ne mulțumim să-i împrumutăm doar, pe termen scurt, o singură idee — cea mai cunoscută din toate — pentru a-i încerca rezonanța în sufletele oamenilor de astăzi. Dacă autorul acestei anchete va părea că s-a substituit lui Mefisto, a făcut-o doar de dragul unei simple întrebări, și din curiozitatea unui simplu răspuns. Întrebarea, mereu aceeași: „Ce-ați face dacă vi s-ar oferi iarăși vîrsta de 20 de ani?”... Răspunsul, mereu diferit, — dar nu lipsit de unele constante... Pentru a aduna cît mai multe opinii, autorul a străbătut peste o mie de km. Pentru a evita teoretizări excesive, a căutat prilejuri de discuție improvizată — în trenuri, gări, restaurante, sanatorii, case de cultură sau în avion. Și-a studiat minuțios interlocurile, dar nu poate spune că l-a ales. Le-a prețins doar să fie trecuți cu cel puțin un deceniu de vîrsta pusă în discuție... Atît.

De altfel, cum, și cu ce „criterii” să-ți alegi? Cînd studiezi o problemă tehnică apelezi la tehnicieni, în materie de artă te adresezi artiștilor sau publicului... Dar într-o asemenea anchetă... Cine nu și-a făcut vreodată un bilanț? Și ce bilanț nu te îndeamnă la concluzii?

E vorba deci de interlocuri „vîrstnici”. Dar ținta discuțiilor îl privește mai ales pe cei tineri. Căci dacă Mefisto nu poate da nimănui vîrsta pe care n-o mai are, cei ce posedă sau vor poseda tezaurul celor 20 de ani, vor avea poate un prilej în plus de a se gîndi cum să-l folosească. Nu „saturi” li se oferă, în cele ce urmează. Ci, poate, doar un teamei de a se sfătui cu ei înșiși...

Regreții sau nu regreții ?

Eram obsedat la început de o idee, cam melancolică, pe care o citeam undeva, în Zolla: „În prima parte a vieții sper, în a doua regret”. Mă așteptam să aud, de la cei trecuți de vîrsta „speranțelor” multe lucruri despre „regrete”. Mărturisesc că am auzit mai puține... Că au fost destui de numeroși cei care, parafrazîndu-l pe conștient sau nu — pe Gabriel Peri, spuneau: „Dacă-ar fi să-mi relau viața, aș merge pe același drum”. Drumul profesional, în primul rînd. Dar și „dram”, pur și simplu. Mi-o declara, de pildă, în trenul care ne ducea spre Suceava, doctorul Gheorghe Litinschi, de 31 de ani, specialist în psihiatrie infantilă, care se îndrepta spre locul său de muncă, la Siret. Mi-o declara și un pacient care-și fă-

(Continuare în pag. a II-a)

VICTORIA VOINȚEI (de Dan Deșliu)
PERFORMANȚE — DE CE NU ȘI LITERARE? (Concluzii la ancheta noastră despre cartea sportivă).

Începutul secolului XX este dominat în istoria patriei noastre de marea răcoale...

culai au pătruns în Vaslui și Botoșani. În ciocnirea care a avut loc la 4 martie între cei peste 2000 de țărani...

răscoalelor se aflau totdeauna căpetenii — țărani cei mai energici și curajoși, care-și însușeau prin îndemnul și exemplul lor...

ros, după răcoale. În numele restabilirii ordinii, s-au comis adevărate orori: rădicați de la casele lor...

locale, dar deosebit de violente. Răcoala a fost înfrântă mai cu seamă din cauza că țărânii...

„La virsta marilor răspunderi” ORADEA (de la corespondentul nostru). Din inițiativa comitetului orășenesc...

Desi înfrântă, răcoala țărănilor din 1907 a influențat dezvoltarea ulterioară a României: în domeniul relațiilor agrare...

Desi înfrântă, răcoala țărănilor din 1907 a influențat dezvoltarea ulterioară a României: în domeniul relațiilor agrare...

Desi înfrântă, răcoala țărănilor din 1907 a influențat dezvoltarea ulterioară a României: în domeniul relațiilor agrare...

Desi înfrântă, răcoala țărănilor din 1907 a influențat dezvoltarea ulterioară a României: în domeniul relațiilor agrare...

MOMENT ISTORIC

revoluționară a țărănimii, constituind momentele culminante de manifestare a răcoalei din Moldova.

Alexandria și R. Sărat; la barierele Buzăului și ale Turmului Măgurele s-au dat lupte între țărani și armată...

Început la 14 martie și a durat două săptămâni. Ordinele drastice care cereau să se intervină prin focuri de armă...

și chiar la muncă silnică pe viață. Modul în care a fost „pacificată” țara în 1907, a intrat în istoria noastră...

Amplasarea luată de răcoala, însă, a rămas în istoria țării. Răcoala a izbucnit în mai multe țări...

Amplasarea luată de răcoala, însă, a rămas în istoria țării. Răcoala a izbucnit în mai multe țări...

Amplasarea luată de răcoala, însă, a rămas în istoria țării. Răcoala a izbucnit în mai multe țări...

Amplasarea luată de răcoala, însă, a rămas în istoria țării. Răcoala a izbucnit în mai multe țări...

Amplasarea luată de răcoala, însă, a rămas în istoria țării. Răcoala a izbucnit în mai multe țări...

Amplasarea luată de răcoala, însă, a rămas în istoria țării. Răcoala a izbucnit în mai multe țări...

Amplasarea luată de răcoala, însă, a rămas în istoria țării. Răcoala a izbucnit în mai multe țări...

Amplasarea luată de răcoala, însă, a rămas în istoria țării. Răcoala a izbucnit în mai multe țări...

Amplasarea luată de răcoala, însă, a rămas în istoria țării. Răcoala a izbucnit în mai multe țări...

Amplasarea luată de răcoala, însă, a rămas în istoria țării. Răcoala a izbucnit în mai multe țări...

Amplasarea luată de răcoala, însă, a rămas în istoria țării. Răcoala a izbucnit în mai multe țări...

Amplasarea luată de răcoala, însă, a rămas în istoria țării. Răcoala a izbucnit în mai multe țări...

Ce-ați face dacă vi s-ar oferi iarăși vîrsta de 20 de ani?

cea, în aceleași zile, tratamentul bălnei la Vatra Dornei. Inginerul Nicolae Frank, de 75 de ani...

să fac o meserie oarecare, pentru a-mi câștiga plina, cât mai repede, pentru a-mi ajuta familia...

tește ceea ce ne închipuim cu toții despre condițiile de studii de acum câteva decenii: „Biblioteca „Școlii superioare de agricultură”...

rețea... Nu m-am distrat, n-am fost la spectacole, n-am făcut lecturi pe apucate...

ra investigațiilor, să mă opresc la raportul strict dintre condițiile trecutului și cele ale prezentului...

o femeie care a citit mult, cunoaște perfect o limbă străină (germana) și are două fete „cu studii”...

simțit cu nici un chip să i se publice numele. Poate „cazul” ei o justifică...

ce mai putea să dea? I se păruse că era o singură mână, să-i dea lui prezența ei. Intervenția brutală a destinului...

Advertisement for 'Cinematografică' featuring 'NEOREALISM în culori și cinemascop'. Includes text about film reviews and a list of titles like 'CĂSĂTORIE ÎN STIL ITALIAN'.

Advertisement for 'Noutăți la Muzeul de artă din Tg. Mureș'. Mentions exhibitions and the curator Sorin Stoian.

Advertisement for 'MUGURII'. A collection of poems by Sorin Stoian, including 'Mugurii — simburii de smaragd'.

Advertisement for 'MUGURII' featuring a photograph of a group of people and a list of titles.

Fotbal, Handbal, Volei,
Scrimă, Canoaaj, Baschet,
Box, **MARTI** Oină,
Șah, Popice,
Ciclism, Polo, Tenis,
Natație, Box, Tir, Șah

SPORT

Prima partidă este și o primă departajare în plutonul fruntaș al crosierilor juniori din „Cupa Dinamo”

PE SCURT

● Duminică seara la Copenhaga în meci retur pentru sferturile de finală ale „Cupei campionilor europeni” la handbal masculin echipa H. C. Copenhagen a învins cu scorul de 21-16 (13-6) pe Dinamo București. După cum se știe în primul joc desfășurat la București, handbaliștii români câștigaseră cu 24-16. Datorită unui gol-averaj superior ei s-au calificat în semifinalele competiției.

● Luni dimineața a părăsit Capitala plecând cu avionul la Paris selecționata de fotbal a țării noastre care va întâlni miercuri în meci amical echipa Franței. Au făcut deplasarea următorii 18 jucători: Ionescu, Datcu, Popa, Nunweiler III, Sătmăreanu, D. Nicolaie, Dan Coe, Mocanu, Dobrin, Ghergheli, Năftănăilă, Lucescu, Drîdea, Frățilă, Badea, C. Radu, Iancu, Sorin Arad.

● Astăzi după-amiază stadionul Republicii va găzdui un interesant cupaj internațional de fotbal. De la ora 16,00 Progresul București va întâlni echipa bulgară Dunav Ruse, iar în continuare va avea loc meciul amical dintre echipele selecționate de juniori ale României și Turciei, care se pregătesc în vederea turneului U.E.F.A.

● La Halle a început turneul zonal de șah masculin la care participă 20 de jucători din 15 țări. În prima rundă reprezentantul României, Victor Ciociltea l-a învins pe islandezul Kristinsson cu care a intrerupt.

● Duminică pe traseul din dealul Muscelului de la Cimpina s-au desfășurat întrecerile primei etape a „Cupei României” la motociclism. La clasă 250 cmc victoria a revenit lui M. Dănescu (Steaua) care a totalizat 8 puncte, urmat de O. Ștefani (Steaua Roșu Brașov) cu 6 puncte și P. Paxino (Steaua) cu 4 puncte. La clasa 500 cmc locul întâi a fost ocupat de E. Keresteș (Steaua) cu 8 puncte.

● La Budapesta, în meci retur din cadrul sferturilor de finală ale „Cupei campionilor europeni” la handbal masculin, Trud Moscova a învins cu scorul de 21-19 (9-11) formația maghiară Honved Budapesta.

● Invingători și în primul joc (scor: 15-13), handbaliștii sovietici s-au calificat pentru semifinalele competiției.

Horia Măușel finalizează un nou atac pentru echipa I.C.F. (I.C.F.—Politehnica 57—54)

ECOURI

Opiniile unor specialiști, publicate de „Știința tineretului” sub titlul „Și totuși juniorii mici nu ajung seniori mari”, confirmă o situație existentă în atletismul nostru de câțiva ani. În fapt este vorba de o problemă destul de acută care suscită un interes major, dezbătută de alfel cu diverse prilejuri și în cadrul federației de specialitate: dispariția unor speranțe atletice care la vârsta juniorilor mici au obținut performanțe valoroase neconfirmate apoi nici măcar în parte. Situația nu este deloc miraculoasă ci se datorează unor cauze — unele amintite în suita respectivelor opinii — cunoscute acum aproape pînă la amănunt și pentru înlăturarea cărora s-au preconizat măsuri eficiente.

De aceea socolim oportunități în terenurile în colanetele cărora s-au mai dezbătut și alte interesante probleme care frământă pe aceia ce se ocupă de activitatea atletică. De data aceasta mi se pare de stringentă actualitate, mai ales că ne aflăm oarecum la startul acestei dezbateri, să începem așa cum este firesc

„Și totuși, juniorii mici nu ajung seniori mari”

CAMPIONATUL DE TINERET — TREBUIE REORGANIZAT

... începutul și anume cu rolul școlii, al orei de educație fizică în stimularea la elevi a pasiunii pentru atletism, rolul profesorilor și antrenorilor în depistarea celor mai talentate elemente și de certă perspectivă. Aceasta este o problemă căci atletismul, asemenea natației și gimnasticii, reclamă mai întâi o descoperire și apoi o pregătire timpurie. Unde, dacă nu în școală, se află viitorii atleți de performanță? Unde, dacă nu în școală la ora de educație fizică, viitorii atleți de performanță fac cunoștință cu abecedarul sportiv, plin cu atrăgătoare întreceri?

Și dacă puțini sînt chemați să practice atletismul și mai puțini sînt cei care trec prin sîta selecției, dovadă că au reale calități pentru performanță. Este limpede, acțiunea de selecție se desfășoară deficitar, tocmai pentru că nu dispunem, mai ales în școli, de o bază de masă a atle-

tismului care ar permite descoperirea viitorilor performeri. La sate, mai ales în ora de educație fizică, abecedarul atletic rămîne pe filele neîntoarse și astfel copiii ajung în liceu fără o pregătire fizică corespunzătoare. Aici concurează deopotrivă lipsa unor cadre de specialitate (din care cauză catedra de educație fizică este împărțită între profesori și învățători de cu totul alte materii), ca și faptul că nu sînt îndeplinite măsurile comune ale Ministerului Învățămîntului și U.C.F.S. Un singur exemplu dar edificator: la școlile din raionul Pașcani funcționează 122 profesori de educație fizică din care doar 8 sînt de specialitate.

Oricîtă experiență pedagogică ar avea un cadru didactic specialist nu poate suplini cerințele disciplinei, necesitățile sportului, al atletismului în cazul de față. Și apoi mai este vorba și de altceva: nu poți pretinde tuturor profesorilor de istorie sau matematici să deducă o pastă pentru atletism; în procesul de depistare și formare a viitorilor atleți, pasiunea pînă la dăruire este în ultimă instanță hotărîtoare.

Startul pe... loc al unor juniori care nu confirmă promisiunile, speranțele, este în același timp un tribut pe care-l plătim unor deficiențe în sistemul nostru competițional, care nu asigură o trecere treptată de la juniori la seniori. A existat pînă anul trecut o competiție, campionatul de tineret, dar care programat greșit în calendarul întrecerilor noastre,

la sfîrșitul lui septembrie, s-a dovedit neavenit și fără eficacitate. O asemenea întrecere se face simțită și reorganizarea concursurilor, pentru atleți între 20—23 ani se află din nou la ordinea zilei. De altfel ea va fi reorganizată în lunile iunie—iulie 1968. La fel de actuală este mereu — și astăzi mai mult ca oricînd — problema atît de dificilă a selecției tinerilor atleți. Aici nici comisia de juniori a federației noastre, a cărei activitate este în ansamblu bună, n-a dovedit suficientă exigență. În ultima vreme această comisie n-a reușit să dirijeze și să cunoască atent pregătirea și evoluția speranțelor noastre. Nu-i vorba, nici comisiile regionale de juniori nu s-au ocupat cu răspundere de această problemă. Unele, cum sînt cele din Dobrogea, Banat, Crișana, Mureș-Autonomă Maghiară sînt total inexistente. Federația, comisia de juniori va lua măsuri de activizare a acestor organisme, dar ele trebuie dublate de intervenția consiliilor regionale U.C.F.S., direct răspunzătoare pentru activitatea comisiilor pe ramură de sport. Evident, chestiunea în discuție are multiple fațete și am convingerea că opiniile care urmează a fi publicate în „Știința tineretului” vor elucida problema din toate unghiurile de vedere, gîndind în același timp soluția ca, în curînd, să putem afirma că juniorii mici au crescut seniori mari.

Prof. VICTOR FIREA
secretar general
al Federației române
de atletism

antrenorului, nici specialistul nu găsește suficiente titluri care să le satisfacă setea de cunoștințe, curiozitatea, cerințele de informare și specialitate. Aceasta pe de o parte. Pe de altă parte și cele existente nu abordează acele probleme de stringență actualitate, reclamate de progresul acestui domeniu, nu sînt scrise într-o limbă și acuratețea stilistică corespunzătoare și de către cei mai competenți oameni. Din această cauză și puțintel care este zace în magazinele librărilor.

Vorbind despre literatura de specialitate, de tehnică sportivă, s-a subliniat lipsa unor cărți pentru anumite ramuri sportive, în vreme ce în alte discipline s-a făcut exces, și tirajul redus pentru altele apărute care au suscit interes. Deci

află în școli. Nu e mai puțin adevărat că și cele care există, puține la număr, cu totul insuficiente, au un tiraj mult prea restrîns din care pricină ele nu ajung în mîinile celor cărora le sînt destinate. Problema în speță vizează factorii care decid tirajul — Centrala Editorilor din Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă, conducerea U.C.F.S. Mai e nevoie să arătăm că lucrările extrem de solicitate cum ar fi „Biochimie și sport”, „Almanahul voleiului românesc”, „Handbalul”, au apărut în tiraje respective de 1 500 exemplare, 3 000 și 5 000? Nu credeți că cele 1 500 de exemplare se pierd pur și simplu, prin librării?

Dezbaterea a apreciat că literatura de popularizare, de inițiere în tainele sportului, și literatura beletristică — ale cărei personaje sînt eroii stadioanelor — este cea mai săracă. Lipsesc romanele, cărțile de proză scurtă ale căror personaje sînt sportivești, biografiile romănate, însemnările din călătoriile marilor vedete ale sportului scris de acestea sau redactate de publiciști de talent; ar fi utile unele lucrări despre istoricul sportului, a sportului românesc, a unor discipline, precum și cărți cu caracter magazinistic, de informare și cultură sportivă, cum ar fi: almanahurile, enciclopediile, culceșile, antologiile etc.

Iată, deci, că există o arie întinsă de teme necunoscute, care odată tratate în cărți, la un bun nivel, ar umple goluri, și sîntem siguri, prin succesul de librărie, ar face dovada că investițiile au avut o eficiență bună. Pentru că la ora actuală, mulți se întreabă, și pe bună dreptate, de ce despre istoria unor sporturi în care noi ne-am cîștigat un binecunoscut prestigiu nu avem cărți: rugbi, tenis de masă și de cîmp, fotbal și nici chiar în handbal?

Probleme importante au ridicat, în cadrul dezbaterilor, autorii cărților sportive. Concluzia este că se impune o mai judicioasă selecție în rîndurile aceluia care scriu cărți și lucrări sportive; să fie chemați, la o asemenea muncă nobilă, oamenii cei mai competenți, buni cunoscători, persoane care stăpînesc bine condeiul, scriitorii și publiciștii reputați, specialiști cu o înaltă calificare, într-un cuvînt oameni care prin prestigiul muncii și scrisului lor, sînt ridice și prestigiu, ținută artistică și stilul cărții sportive. Nu trebuie, în nici un chip și în nici o împrejurare, să se facă rabat artei numai pentru că e vorba de cărți pe teme de sport.

E necesar ca Editura U.C.F.S. să apeleze cu mai multă consecvență și convingere la oamenii care au chemare pentru scris, să invite să colaboreze, scriitorii cunoscuți pentru pasiunile lor sportive (Eugen Barbu, Dan Deșliu, C. Chiriță, Al. Mirodan, Fănuș Neagu, Ion Băieșu, Teodor Mazilu, și nu sînt numai aceștia) — jurnaliștii cei mai dotați, care au făcut dovada unor calități ce-i recomandă pentru o asemenea muncă.

Insuficiența, în acest domeniu, e generată și de lipsa traducerilor. Într-o perioadă, poate de 10 ani, s-au tradus din literatura sportivă străină mai ales beletristică, un număr restrîns de cărți. Or, se știe, scriitorii și publiciștii celebri din numeroase țări au scris lucrări remarcabile de istorie a sportului, au redactat memoriile unor mari sportivi, au creat eroi literari, al căror prototipuri sînt oamenii stadioanelor. Cine n-ar vrea să citească „Vană primejdie” de E. Hemingway, „Olimpicele” lui Montherlant, poeziile de inspirație sportivă ale lui Umberto Saba, popularele cărți ale lui E. Caldwell, Antoine de Saint Exupery, Paul Vialar, Roland Barthes, Robert Musil, Siegfried Lenz, însemnările biografice „Eu sînt Pele” și „Mă numesc Eusebio”, cărțile despre campionatul mondial de fotbal, olimpiade. Iată și cîteva titluri indispensabile pentru specialiști: „Nervi slabi” de Dr. Kaltenbach, „Stilul și tehnica în ciclism” de Piero Taruffi, „Școală, luptă, învinge” de E. Heyda, „Valoarea, jocul și adevărul jocurilor olimpice moderne” de Hans Lenk.

Se pare că există unele inconveniente determinate și de baza materială insuficientă, la ora actuală, pentru editarea cărților solicitate de masa de cititori într-o tematică variată și tiraje suficiente; posibilitățile Editurii U.C.F.S., din acest punct de vedere, fiind departe de nevoi. Factorii de răspundere, în rezolvarea acestei probleme, trebuie să găsească soluțiile cele mai bune și eficiente. În acest context, sugerăm studiarea posibilității ca și Celedra didactică, mai ales Editura tineretului și Editura didactică (ultima obligată prin profilul ei să ofere cărți pentru cadrele didactice cu specialitatea în educație fizică și sport) care deja lucrează cu o serie de colaboratori cărora le sînt familiare atari teme să-și lărgească sfera de preocupări, în sensul includerii în planurile lor anuale a apariției unor cărți cu tematică sportivă mai ales a celor beletristice. În felul acesta, prin eforturi comune se vor putea înlătura neajunsurile semnalate și în dezbaterea noastră, și mai ales se va putea favoriza acel reviriment — obișnuit în ansamblul muncii noastre, în preocupările cotidiene pentru calitate și randament — și în acest domeniu de activitate al literaturii sportive.

VASILE CĂBULEA

CARTEA SPORTIVĂ

PERFORMANȚE DE CE NU ȘI LITERARE ?

nu există o echilibrare a tematicii pe ramuri sportive. Nu există, în general, un echilibru pe genuri: în planul Editurii U.C.F.S. pe anul în curs procentul cel mai mare îl dețin cărțile de tehnică și specialitate: 34 de titluri. Cea mai slab reprezentată în planul editurii este exact literatura cea mai mult solicitată de cititori, și în cadrul dezbaterilor a fost subliniat cu precizie acest lucru; este vorba de beletristica sportivă, (4 titluri). Situația acestui capitol mi se pare precară. Lipsesc cărțile, atît de necesare învățătorilor și profesorilor, de pedagogia educației fizice, de sport pentru diferitele categorii de școlari. Or, baza de masă a sportului, în primul rînd, se

O tușă clasică din partida de rugbi. Progresul—Grivița Roșie, disputată duminică

Duminică la rugbi

Duminică s-a desfășurat, în Capitală și provincie, cea de-a doua etapă a campionatului categoriei A la rugbi. Supriza o constituie rezultatul de egalitate, 3-3, obținut de echipa Progresul în compania Griviței Roșii — deținătoare a titlului de campionat. Celelalte două meciuri din Capi-

tală, desfășurate pe stadionul Giulești, s-au încheiat cu rezultate scolate: Steaua — Rapid 13-0; Dinamo — Gloria 24-3. În țară: Precizia Săcele — Politehnica Iași 3-3; Știința Petroșeni — Agronomia Cluj 8-0; Rulmentul Birlad — Farul Constanța 6-3.

DINCOLO DE STADION

...O ezitare imperceptibilă, de fracțiuni de secundă, în coborîrea blocului, și directă a găsit punctul vulnerabil, în dreapta, sub ultima coastă... Boxerul lovit se prăbușește, arbitrul trimite pe adversar spre colțul neutru și începe să numere, calm, săcadă, în vacarmul formidabil al sălii. Toate privirile sînt ațintite spre omul acela, ghemuit în milocul ringului, care se uită cu prin ceată, cu un aer buimac, la conducătorul luptei și face eforturi să soarbă o înghîțitură de aer printră buze. Acum, soarta întâlnirii pare pecetluită: peste cîteva clipe va răsuina nedoritul „aut!”, conștientînd înfrîngerea înainte de limită. Iată-l însă, atunci cînd nimeni nu se mai așteaptă, ridicîndu-se greoi, șocăelnic, capabil totuși să țină gîrda sus și să respingă primul atac, ba chiar să riposteze... Și, deodată, spre stupefacția generală, prezumția victimei se destinde fulgerător, cu un uперcut sec, care inversează rolurile și hotărîște deznoamîntul confruntării! Obișnuiții reuniunilor pugilistice au asistat, de-a lungul anilor, la asemenea răsturnări dramatice: faze similare se întîlnesc și în alte ramuri sportive — de pildă, în atletism, cînd fondistul rămas mult în urmă revine spectaculos și cîștigă cu un piept, chiar pe linia de sosire — sau în ciclismul rutier, cînd un singur concurent reușește să obțină și să conserve un avans decisiv, în ciuda eforturilor conștente, ale plutonului care-l „vînează” cu înverșunare, zeci și zeci de kilometri — sau, oricît de paradoxal ar părea, chiar pe te-

VICTORIA VOINȚEI

de Dan Deșliu

renul cu 64 de pătrate, cînd jucătorul aflat în netă inferioritate găsește, cu un suprem efort de concentrare, porțija tactică spre remiza prin șah-etern... Foarte puțini spectatori, chiar dintre cei mai avizați vor înțelege exact intensitatea și natura tensiunii la care este supus eroul unui asemenea episod. Pentru a rezista, în condiții vitrege, pentru a transforma virtutala înfrîngere în victorie strălucită, nu-i deajuns doar înzestrarea fizică, oricît de generoasă ar fi fost natura. Aici intervine, obligatoriu, o însușire deosebită, o trăsătură excepțională, căreia i se spune tenacitate, dirzenie, putere de luptă și la căreia „motor” este, invariabil, voința fermă de a învinge. Această forță morală mi se pare a fi upanajul (nu, însă exclusiv) marilor campioni, al formațiilor de anvergură. Indiferent de disciplina practică, indiferent de împrejurarea că vorbim de-a face cu un sport individual sau colectiv, prezența sau absența acestei trăsături (trăsătură de caracter, în ultimă analiză), gradul ei de intensitate, determină înclinarea balanței într-o parte sau în cealaltă.

Sportivii noștri fruntași ne-au oferit, nu odată, satisfacția unor performanțe răsunătoare, în obținerea cărora forța mo-

ră a jucat un rol precumpănitor. Mă gîndesc la victoria lui Linca, în finala olimpică de la Melbourne, după trei reprize de luptă acerbă — cu degeul fracturat... Imi amintesc succesele prestigioase ale handbaliștilor români, campioni mondiali la Dortmund și Praga, datorită în bună măsură, capacității de supra-rezistență, de depășire a punctului critic în care majoritatea competitorilor ar fi cedat; cînd această capacitate — îndelung solicitată n-a mai atins nivelul maxim, a survenit eșecul de la Stockholm, în fața unui adversar pe care-l întrecuserăm, nu de mult, pe propriul său teren... Revîd, de asemenea, senzaționala răsturnare a scorului în meciul de fotbal cu selecționata R. D. Germane, cînd, de la 0-2 la pauză, reprezentanții noștri au reușit să cîștige finalmente cu 3-2, printr-o încordare titanică de-a lungul întregii reprize secundă. Așa, la întîmplare, șiragul de medalii olimpice, mondiale și europene, colecționate de canotorii români, în frunte cu Vernescu, apoi scrierile* voleibaliștilor de la Rapid și Dinamo în Cupa Campionilor Europeni, apoi titlul suprem cucerit de Olga Orban în confruntarea cu cele mai bune florete feminine de pe glob — arola, departe, la Buenos Aires... S-ar

putea evoca și împrejurări mai modeste — unele de dată recentă — care ilustrează tema în discuție. Presupun că suporterii Progresului se resimt încă de pe urma emoțiilor îndurate în partida cu Universitatea Cluj, leșind pe teren cu sentimentul că are de îndeplinit o formalitate, echipa bucurîndu-se a văzut condusă pînă-n ultimul sfert de oră și handcapată, în plus, de eliminarea lui Constantinescu. Cine ar mai fi crezut că „albaştrii” pot restabili echilibrul? Și totuși, cu o trezîrire de energie pe care ne-am bucura s-o observăm tot mai adesea, ei au reușit nu numai egalarea, ci și victoria — ceea ce, în condițiile amintite, mi se pare un fapt vrednic de a fi menționat la capitolul ce ne interesează.

Încontestabil, voința de a învinge, chiar exacerbată, nu poate suplini radical inferioritatea de pregătire, lipsa utajului necesar, a unei baze tehnice corespunzătoare. Așa sînd lucrurile, ar fi absurd să cerem hocheiștilor noștri (dau un exemplu între altele), să pună probleme dificile celor din Cehoslovacia sau Canada, știut fiind că hocheiul pe gheață este o disciplină în care dotarea tehnică deține o pondere însemnată, ca și în ciclism, tenis de cîmp, sporturi mecanice și acvatice etc. Totuși, forța morală izbutește, uneori, să facă ade-vărate „minimi”. Tîriac dispune de tenismeni celebri pe toate meridianele și paralelele, echipajul condus de Panturu cu lege laurii întîietății la „europenele” de bob din acest an, cicliștii români au dobindit (ce-i drept, cam de mult) cîteva galoane meritorii în marile competiții rutiere rezervate amatoriilor...

Fără a ignora celelalte coordonate ale performanței, putem afirma că, o bună parte din rezultatele de excepție sînt rodul direct al remarcabilei forțe numite dirzenie, tenacitate, voință de a învinge. Sportivii noștri ne rezervă încă — sînt siguri — numeroase argumente în favoarea acestei afirmații.

